AUGUSTINUS. PS. CLEMENS I. PAPA. HENRICUS DE HASSIA. THOMAS HALENSIS. AUGUSTINUS. PROSPER AQUITANUS. MARTINUS DE LEIBITZ. LEGENDAE SANCTORUM

Melk (?), 1461-1469 Seite 159r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40036
Copyright: Melk, Benediktinerstift

parvulos dicam. et sdm pelagia
nos qui originale negant esse
peccatum. nec tamen ideo mihi e
ambigendum habere parvulos quod
eis dimittat qui salvum fecit ppm
suum a peccatis eorum. et ideo ita m
tertio libro de libero arbitrio sdm
utrumque sensum resatis manifes
tis sive supplicia sive primordia na
ture sint ignoranda et difficultas
sine quibus nullus homo nasatur.
et tamen unum hominem teneo ibi quam
a me satis evidenter expssum. quod non
sint ista natum institutum hominis. sed
pena damnati. frustra itaque mi
hi de illius libri mei vetustate
pscribit ne agam causam sicut
agere debeo parvulorum et nide gra
tiam dei non sdm merita hominum
dari. perspicue veritatis luce con
vincam. Si enim quando libros de
libero arbitrio latius cepi pscribere
explicavi. adhuc de damnatio
ne infantum non renascentium et
de renascentium liberatione du
bitarem. nemo ut opinor esset tam
iniustus atque mundus qui me pfi
tere prohiberet. atque in hac dubi
tatione remanendum mihi esse
iudicaret. Cum vero rectius possit
intelligi non me propterea de hac
re dubitasse credi oportere. quo
contra quos mea dirigebat intentio sic mihi visi sunt refellendi. ut sine pena esset peccati originalis in parvulis quod veritas
habet. sine no esset qd nulli fideles opinantur. nullo modo tamen

quam manichaeorum error minuat duarum
naturarum bonum scilicet et mali p
mixtio credit. absit ut causam
parvulorum sic relinquamus. ut non
esse dicamus meritum utrum in xpo
regenerati si moriant parvuli tri
scant in eterna salute non regenera
ti aut trisecant in morte secundum
quam quod scptum est per unum ho
minem peccatum intravit in mundum et
per peccatum mors et ita in omnes homines
pertransiit. aliter recte intelligi
non potest. Nec a morte quetua
que iustissime est redimit peccato
liberat quemque pusillorum atque ma
gnorum. nisi ille qui propter remitte
da et originalia et propria nra peccata
mortuus est sine ullo sive originali
vel proprio peccato. Sed quare illos pocius
quam illos iterum atque iterum dicamus.
nec nos piget. O homo tu quis es
qui rideas deum? Insaturabilia
sunt iudicia eius et investigabi
les vie eius. Et hec adiciam.
Ilaora te ne quesieris. et fortia
orate ne sa[illegible]tuatus fuis. Di
detis enim karissimi quisque absurdum
et a fidei sanitate atque sincerita
te veritatis alienum. ut dicamus
parvulos mortuos sdm ea iudi
cari que pscripta sunt factum esse
si invenient. In hac aut sentencia
qua certe omnis sensus humanus
quantulacumque ratione sbmiss
maxime quanus exhortere
re compulsi sunt qui sic a pe
lagianorum errore alieni esse vo
luerit ut tri tram dei per ihesum